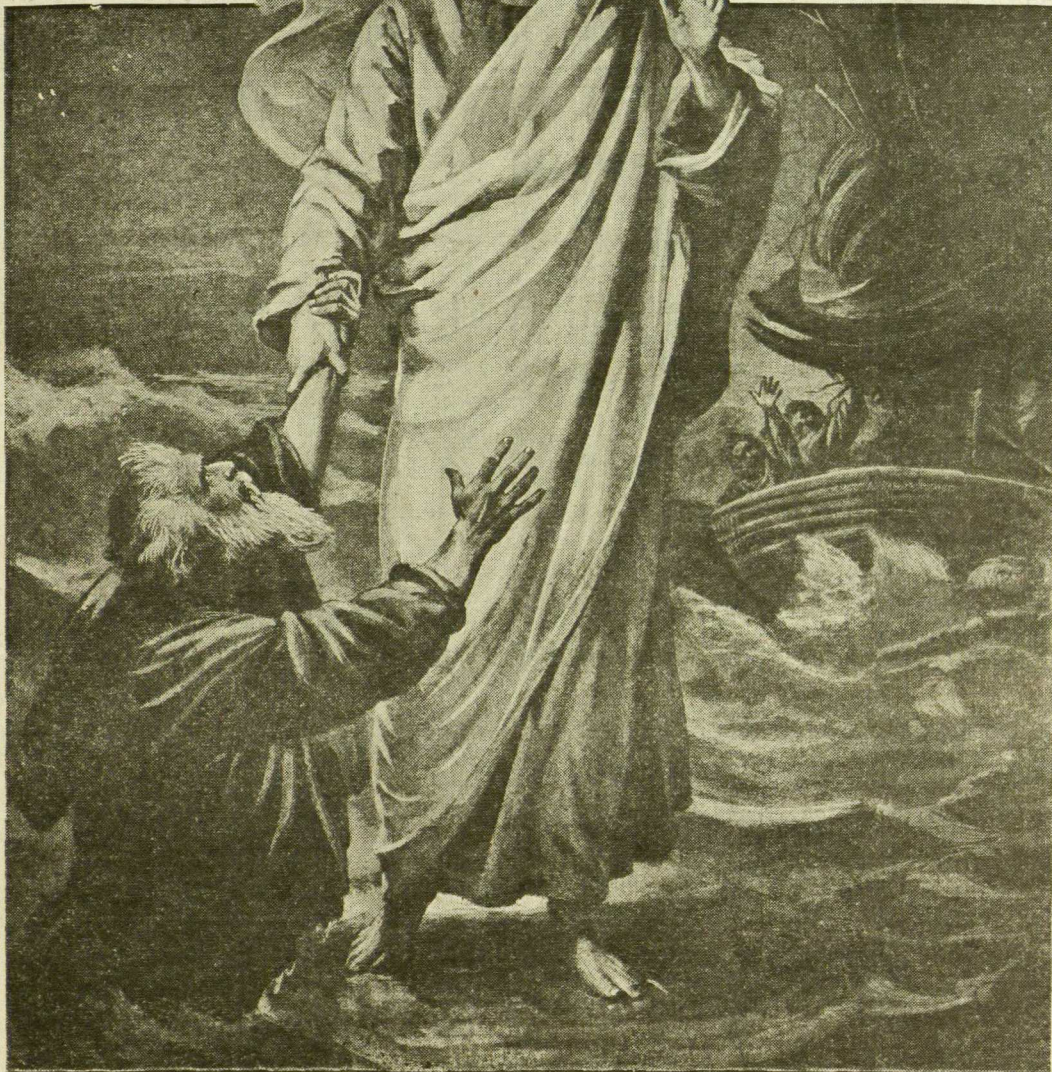

LAIVAS

No. 30. Metai V

Liepos (July) 25, 1925

PSR valet
respublikos
sbietais

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Bernaičių Kolegijos Remėjų Fondas

ARLJONŲ Kongregacija rupinasi įkurti Amerikoje Kolegiją bernaičiams. Tam tikslui sudaromas fondas., Visi kurie įneša į Kolegijos Fondą, kad ir mažiausią auką, vadinasi Kolegijos Remėjais.

Kokių Remėjų Esama?

1. Kolegijos Remėjai gali būti vienkartiniai, nuolatiniai, amžinieji ir garbės.

2. *Vienkartiniai* remėjais skaitosi tie asmenys, kurie teikia vieną kartą kokią nedidelę auką Kolegijos naudai, *nuolatiniais* — kurie kasmet įneša auką \$3 į metus; *amžiniais* — kurie aukoja Kolegijai \$50.00 iš karto arba dalimis per trumpą laiką; *garbės remėjais* — kurie įneša iš karto \$100 arba daug pasidarbuoja Kolegijos naudai, tai yra, suranda arba 10 garbės remėjų, arba 20 amžinųjų remėjų, arba 50 nuolatinių remėjų.

Ką Remėjai Gauna?

1. Visi Kolegijos remėjai, kad ir mažiausią auką davusieji, gauna šitokią dovaną: už visus laikomos metuose dvejų šv. Mišios: Sekminių dienoje ir Šv. Panelės Nekalto Prasidėjimo šventėje (gruodžio 8 d.).

2. Be to, remėjai nuolatinieji, amžinieji ir garbės — gauna *veltui savaitinį laikraštį "Lai-vą,"* o jiems mirus, už kiekvieno sielą laikomos *dvejos šv. Mišios.*

3. Pagaliaus garbės remėjai be minėtų privilegijų, skiriamų nuolatiniais ir amžiniems remėjams, gauna garbės pažymėjimą.

Kaip Prisidėti prie Remėjų?

1. Prie Kolegijos Remėjų galima prisidėti tveriant vietoje kokį remėjų burelį arba skyrių, ar tiesiog įsirašant į remėjų skaičių per Centrą.

2. Įsirašyti reikia šitaip: Išpirkti "money orderj," parašyti trumpą laiškėlį, pranešant, kad tie pinigai skiriami Kolegijos Fondan, kas juos suaukoko ir kur tie aukotojai gyvena, tai yra, reikia pridėti savo ir jų adresus.

Visa tai įdėti į voką, užlipinti ir pasiųsti šiuo adresu:

REV. V. KULIKAUSKAS, (Remėjų Centras),
2334 SO. OAKLEY AVENUE,
CHICAGO, ILLINOIS

L a i v a s

No. 30

Savaitinis Lietuvių Rymo Kat. Laikraštis 1925 m.

Katalikų Vienybės Kongresas.

Amerikos lietuvių katalikų vienybės reiškėja yra A. L. R. K. Federacija.

Ji vienija visas didžiules lietuvių katalikų centralines organizacijas ir šiaip kitas katalikiškas draugijas. Prie Federacijos priklauso L. R. K. Susivienijimas su 30.000 narių; Moterų Sąjunga, turinti arti 3.000 narių; Lietuvos Vyčiai, kurių yra apie 4.000; Darbininkų Koper. Sąjunga su 4.000 narių; Moksleiviai Giedrininkai skaičiuje 400; Labdarių Sąjunga, skaitanti narių apie 5.000; Blaivininkų draugija su 500 nariais ir Akademijos Remėjų organizacija, turinti 2.000 narių. Be to, žymesnėse Amerikos lietuvių kolonijose veikia 50 Federacijos skyrių, prie kurių priklauso didelis skaičius vietinių draugijų.

Apskaitoma, kad Katalikų Federacija Amerikoje turi šiandien suspietusi arti 100.000 lietuvių katalikų į galingą vienybę.

Tai yra skaitlingiausia ir didžiausia Amerikos lietuvių katalikų organizacija, kuri turi pilnos teisės ir pareigos atstovauti visai Amerikos lietuvių katalikų visuomenei.

* * *

Šiomet rugpiučio 11,12 ir 13 dienomis įvyksta A. L. R. K. **Federacijos penkioliktasis Kongresas** Philadelphijoje, Pa.

Kiekvienas susipratęs katalikas, kiekviena katalikų draugija privalo atkreipti ypatingos dėmesį į šį Kongresą.

Reikia visų pirma, kad į Kongresą suvažiuotų skaitlingi atstovai iš visų Amerikos lietuvių katalikų kolonijų. Tegul nebus nei vienos kolonijos, kuri nepasiųstų savo atstovo.

Toliau reikia, kad katalikiškos organizacijos pagamintų rimtų sumanymų mūsų visų rūpimais reikalais.

O tų reikalų yra daug. Ir mūsų pačių vienybės stiprinimas, ir mūsų mokyklų, darbininkų, labdarių reikalai, ir pagaliau Lietuvai, o ypač Vilniui parama.

Tegul tad katalikų organizuota visuomenė rengiasi rimtai prie šio svarbaus mūsų išėivijai Federacijos Kongreso, kad jis atneštų daug naudos mūsų visuomeniniam gyvenimui.

VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

ROM. 8, 12-17.

BROLIAI: mes neesame kuno skolininkai, kad gyventumėm kuniškai. Nes jei jus gyvensite kuniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kuno darbus, busite gyvi. Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie Dievo vaikai. Jus šuk gavote ne vergystės dvasio, kad jums vėl reiktų bičtis, bet gavote įsunystės dvasio, kurioje šaukiame: Abba, Tėre! Pati Dvasia durda liudijimą mūsų dvasiai, kad mes esame Dievo vaikai. O jei mes esame vaikai, tai ir tėvainiai; tėvainiai Dieve ir bendra tėvainiai Kristaus. Jei tik drauge kenčiame, kad butumėm drauge ir pagarbinti.

E v a n g e l i j a .

LK. 16, 1-9.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokiniams šitą prilyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo užvaizdą. Tas buvo jam apskustas, kaip kad būtų išaikvojes jo lobį. Todėl jis pasišaukė jį ir jam tarė: Ką tai girdžiu apie tave? Duok apyskaitą savo užveizdavimo, nes jau nebegali toliau būti užvaizdu. Užvaizdas gi pats sau vienas sakė. Ką veiksiu, kad mano valdovas atima iš manęs užveizdavimą? kasti neįstengiu, ogetauti gėdžiuos. Žinau, ką darysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kuomet busiu atstatytas nuo užveizdėjimo. Taigi jis suvadino savo valdovo skolininkus vieną po kito ir sakė pirmajam: Kiek tu esi skolingas mano valdovui? Tas atsakė: Šimtą statinių aliejaus. Jis jam tarė: Imk savo raštą, greitai sėskis ir rašyk: penkias dešimtis. Po to jis tarė kitam: Tu gi kiek esi skolingas? Tas jam pasakė: Šimtą saikų kviečių. Jis jam tarė: Imk savo raštą ir rašyk. Aštuonias dešimtis. Valdovas pripažino neteisiojo užvaizdo gudrumą, nes šie pasaulio vaikai gudresni su sau lygiais už šviesos vaikus. Ir aš jums sakau: Darykite sau prieštelių pagelbą apgaulingų turtų, kad jums mirus priimtų jus į amžinąsias padangtes.

Sąžinė Laisvė.

Bedieviai ir kiti visokių rusių laisvamaniai skelbia visam pasauliui, jogei jie gerbią sąžinės laisvę, jogei tikybos ypatingai katalikų tikybos nekenčią, nes ji viena varžanti žmogaus sąžinės laisvę, viena tik laisvamanybė, ar bedievybė užtikrinanti sąžinės laisvę. Kiek yra tokiuose skelbimuose tamsybės ir nežinojimo, o kiek veidmainystės, spręsk patsai skaitytojai, bet pirma pasisteng suprasti, kas yra sąžinė ir kaip ji gali but laisva.

Kas yra sąžinė? Sąžinė yra tai tas vidaus balsas, kurs mums liudija, ką mes darome gero, o ką blogo. Ji gązdina mus prieš padarysiant blogą darbą; ji mus kaltina, sukelia neramumą blogam darbui įvykus. Tas sąžinės sukeltasai neramumas yra nekartą taip smarkus ir gilus, kad neduoda piktadariui ramiai miegot, piktadarystę papildžius, verčia jį prisipažinti prie visko ir atsiduoti į teisingumo rankas. Judos apaštalo sąžinė, kuomet Kristus

tapo parduotas, taip ėmė jį svilint, joguei negalėjo išlaikyti gautų nuo žydu pinigų, bet atnešė atgal, metė jiems po kojų, prisipažindamas, joguei pardavęs nekaltą kraują.

Tačiau šiuo veiksmu negalėjo nuraminti sąžinės, ji kalbėjo jam nuolat, joguei jis esąs paskutinis niekšas, joguei yra papildęs didžiausią pasauly piktadarystę. Tas sąžinės apkaltinimas įgriso jam taip, kad nerasdamas kito būdo savo sąžinei nuraminti, pasiketino save nužudyti, klaidingai manydamas, joguei mirties prieglobstyje pasislėps nuo sąžinės balso.

Jeigu ką gero padarome, sąžinė gerai liudija apie atliktą darbą ir sukelia džiaugsmą ir ramumą.

Sąžinė, kaip patsai žodis reiškia, yra dvilypis žinojimas, vienas, taisyklės arba įstatymo žinojimas, antras, mūsų veiksmo lyginimas su įstatymu ir aiškus jausmas, ar tas darbas sutinka su tuo įstatymu ar ne.

Sąžinė tad nėra grynas įstatymo žinojimas. Jeigu mes žinome, joguei Dievas draudžia žmogžudystę, paleistuvystę, vagystę, tai dar nesujudiname sąžinės. Bet kuomet tu imi veikt, imi pav. svetimą daiktą, tai tau sąžinė tuojaus ir pasako, ar tu dabar atlieki gerą ar blogą darbą. Jeigu imi tą daiktą savininko pasiklausęs ir gavęs leidimą, sąžinė tau pasakys, joguei tu nedarai nieko blogo. Bet jeigu tu tai padarai savininko nesiklausęs, tuomet sąžinė tau pasakys, joguei tu šiuo veiksmu papildai vagystę, skriaudą artimui. Šiuo žvilgsniu sąžinė yra panaši

į kuno skausmą, kuomet jis yra kuo nors varginamas. Piauni ar degini kuną, jauti skausmą; neduodi jam tinkamo maisto, jauti badą; pasidaro kune kitas koks trukumas, ima kilt karštis. Tas skausmas, badas, karštis yra tarsi koksai barometras, kuris mums parodo, kad kune darosi kokia netvarka, kuriai reikia užbėgt už akių, jeigu nenorime sunaikinti kuno sveikatą. Nors tie skausmai nėra mums malonūs, tačiau jie yra naudingi, nes, nejausdami bado nemaitintume kuno, nejausdami nuovargio, neduotumėm jam poilsio, nejausdami šalčio, nerėdytumėm jo ir tuo būdu sunaikintumėm jį greitai.

Žmogus turi nevien kuną, bet ir sielą ir privalo rūpintis ne vien kuno gerove, bet ir sielos ir daugiau sielos, negu kuno, nes siela yra svarbesnė žmogaus dalis, negu kunas.

Iš kur dabar mes galime sužinoti, ko sielai reikia, juk mes nematome jos, nejaučiame, kaip matome kuną ir jo trukumus, o vėl Sutvertojas negalėjo palikti sielos be jokio sakysime barometro, kuris parodytų jos trukumus.

Tokis sielos barometras ir yra Dievo duotoji žmogaus sąžinė, kuri lydi žmogų visuose jo darbuose ir liudija apie jo atliekamus darbus, vienus giria, sukelia džiaugsmą sieloje; kitus peikia, sukelia neramumą.

Sąžinės laisvė. Šioje vietoje galime jau pradėti suprasti, kokioje prasmėje sąžinė gali but laisva, o kokioje ne.

Kuno skausmas nepriklauso nuo tavo valios. Eini pas dantų gydytoją.

Gal ir labai norėtumei, kad tau danties neskaudėtų, kaip gydytojas ims gręžt arba jį laukan traukt. Tačiau tai nepriklauso nuo tavo valios, imi tuojaus rēkt ir dejuot, kad skauda. Ne tu kuną sutvėrei, nervus, kaulus ir raumenis sutvarkei ne tu, ne tu tad gali ir padaryti sulig norais, kad kuną skaudėtų arba neskaudėtų. Nori kuno skausmą numalšint, duok jam, ko jam reik; jeigu nežinai, klauskis gydytojo.

Dalykas tas pats ir su žmogaus siela. Ne tu sutvėrei savo sielą, ne tu jai galėjai nustatyti ir taisykles, kuriomis ji eidama, galėtų buti sveika ir pasiekti tobulybę. Žmogaus tad gyvenimo užduotis sužinoti tas taisykles ir prie jų prisitaikinti, reiškia pildyti tuos darbus, kurie gelbsti sielą ir vengti tų, kurie ją skriaudžia. Jeigu žmogžudystė, paleistuvystė, vagystė bedievystė daro sielai skriaudą, tai mes galime kažin kaip smaugti savo sąžinę, vis vien nepadarysime, kad tie darbai būtų geri ir padėtų sielai eiti prie šventumo ir tobulybės.

Laisvamanių sąžinės laisvė. Visi bedieviai ir kiti laisvamaniai kaip tik ir nori šioje prasmėje suprasti sąžinės laisvę, jie nori, kad būtų leista manyti apie Dievą, sielą ir dorą, kas tik jiems į galvą ateina, ką seilė jiems atneša, ar pav. Dievas yra, ar Jo nėra, ar žmogus turi sielą, ar jos visai neturi, ar vagystė ir paleistuvystė yra geri darbai, ar blogi, nori, kad toksai jų manymas būtų giriamas ir aukštinamas.

Sulig tad jų laisvės supratimu manyk žmogau apie Dievą, išganyką, sielą

ir dorą, kaip tik tu nori, viskas bus gerai, tik nemanyk, kad bedieviai klysta, nes tuomet jau tu busi praradęs savo sąžinės laisvę.

Kadangi toksai sąžinės laisvės supratimas yra kilęs iš nežinojimo nei Dievo, nei žmogaus sielos ir jo sąžinės, todėl jų sąžinės laisvė remiasi **tamsybe**, jie vaikščioja tamsybėse, yra akli ir aklių vadai.

Jų sąžinės laisvė paremta yra ne vien tamsybe, bet ir veidmainyste.

Veidmainis yra žmogus, kuris maino savo veidą, butent ką kitą kalba, o ką kitą mintija ir daro, kaip čigonės.

Bedieviai ir laisvamaniai toki ir yra. Jie skelbia visam pasauliui, jogei gerbią sąžinės laisvę, tačiau kur tik gali, visur kovoja prieš katalikų tikėjimą ir katalikams nepripažįsta sąžinės laisvės. Kur tik jie paims valdžią į savo rankas, tenai meta tikėjimą iš mokyklų, bedievina vaikus, verčia katalikus leisti savo vaikus į bedieviškas mokyklas, nors katalikų sąžinė ir draudžia jiems tai daryti.

Visų kraštų katalikai moka mokesčius lygiai su visais piliečiais, tačiau negali naudotis mokyklomis, kurioms sudeda pinigų, nes jose yra mokoma bedievybė, katalikai yra priversti steigti savo mokyklas. Ar bedieviai išpildo, ką nuolatai šaukia, buk jie gerbią sąžinės laisvę, ar jie gerbia katalikų sąžinės laisvę, ar jie sugrąžina katalikams pinigų, sudėtus ant bedieviškų mokyklų, kuriomis jie negali naudotis, priversti yra tad naujas mokyklas kurti ir naujus mokesčius mokėti. Kur tad yra

toji sažinēs laisvē? Ar tai neveidmainystē kitaip kalbēt, o kitaip daryt.

Jeigu jie iš tikrųjų gerbtų sažinēs laisvę, tai atiduotų katalikams jų sudētus mokesčius, kad galētu įsikurti savąsias mokyklas taip, kaip katalikų sažinē reikalauja, kad jie nebutų priversti arba antru kart mokėti mokesčius, arba leisti vaikus į bedieviškas mokyklas.

Rusijoje, kur bedieviai plačiai viešpatauja, uždraudē katalikams krikštyti, tikėjimo mokyti "sažinēs laisvės" vardu iki aštuonioliktų metų amžiaus, nes, sako, gal jis norēs pasirinkti ne tą tikyba, kurią jo tėvai išpažįsta.

Čionai ir yra baisi veidmainystē, nes jie negali nežinoti, jogei žmogus tik tuomet gali pasirinkti, kuomet pažįsta pasirinkimo dalykus, kuomet gi jų nepažįsta pasirinkti negali. Jeigu tau kas pasakytų, kad už miesto yra du gražūs namai pasirinkt, tai tu prieš pasirinkiant norētumei pamatyt, nes ne-

matęs jų, kaip gi tu pasirinksi? Taip ir su tikyba. Žmogus tik tuomet gali pasirinkt, kuomet pažįsta tikyba, o, kuomet nepažįsta, negali pasirinkt.

Einant bedievių taisykle nereiktų vaikų nē to krašto kalbos mokyti, nē rašyt, nē skaityt, reiktų motinoms uždrausti, kad nieko, į savo vaikus nekalbētų, nes nežinia, kokią kalbą ar tėvynę pasirinks jos vaikas užaugęs.

Tikroji sažinēs laisvė. Tikroji sažinēs laisvė yra kuomet žmogus, įsitikinęs, jogei yra Dievas, jogei reikēs prieš jį atsakyt, užsimanys savo gyvenimą taip sutvarkyti, kaip jam atrodis, kad bus geriausia, pasirinks tokį luomą, prie kokio pajus savo sažinēs patraukimą, turēs pilną teisę tai įvykdinti, niekeno nekliudomas. Žodžiu, sažinēs laisvė yra tuomet, kuomet žmogus turi laisvės gerai daryt. Piktai gi daryt, tai ne sažinēs, bet geidulių laisvė, ne šviesa, bet tamsybė ir veidmainystē.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

IŠ CENTRO.

Didelio palankumo susilaukē sumanymas steigti bernaičių kolegiją mūsų visuomenės tarpe. Ir tas palankumas pasireiškē ne tik žodžiais, bet ir darbu. Umu laiku susidarē įvairiose vietose bernaičių kolegijos remėjų būriai. Šiandien jau be atskirų remėjų turime 16 Kolegijos Remėjų skyrių. Ligšiol visų įsirašiusių remėjų bus apie 700. Tai yra gražūs skaičius pradžiai.

Bet ne narių skaičiuje organizacijos vertė, bet jų veikime.

Tad ir Kolegijos Remėjai neturētų vien pasitenkinti įsirašę į organizaciją, reikia eiti prie darbo, prie veikimo.

Kas gi veikti?

Trumpai suglaudus štai kas reikētų remėjų skyriams tuojaus padaryti:

1. Kai kur skyriai dar nėra pilnai susiorganizavę, neturi dar valdybos, o tik įgaliotinius. Ten reikia sušaukus remėjų susirinki-

mą, susitvarkyti, išrinkti valdybą, bent pirmininką, sekretorių, išdininką.

2. Kai kuriuose skyriuose yra įsirašę narių, dar neįmokėjusių savo duoklės. Tai irgi reikėtų sutvarkyti. Tuomi turėtų visų pirma pasirūpinti vietinė valdyba.

3. Sutvarkius organizacinius dalykus, reikia eiti prie darbo. Skyriai privalėtų daryti savo susirinkimus, per kuriuos svarstyti, kokių būdu sukėlus steigiamajai kolegijai reikalingo kapitalo. Čia plati dirva įvairiems sumanymams. Kiekviena leistina priemonė, kuria galima reikalingos lėšos padauginti, yra gera. Ar tai bus koks vakaras, koncertas, ar naujų narių vajus, ar kitoks koks naudingas budas kapitalui sukelti — skyriai sulig savo išgalės ir sumanumo pasistengs įvykdyti.

4. Skyriai privalo palaikyti tampresnių ryšių su Centru. Delto valdybos tenepatingi dažnai pranešinėti apie vietinių skyrių darbotę ir jos vaisius. Jų pranešimai bus talpinami "Laive", kur yra tam tikras Kolegijos Remėjų skyrius.

Šiaip maž daug turėtų reikštis tuo tarpu remėjų veikimas. Apie tolimesnius darbus palabėsime kitą kartą.

KANADOS 15 SKYRIUI.

Tamstų laišką su nusiskundimu, kad Kolegijos remėjai negauna "Laivą", gavome ir skundą patikrinome. Atsiprašome, kad per klaidą Tamstoms laikraštis nebuvo tuojaus siunčiamas. Bet nuo No. 28 "Laivas" reguliariai Tamstas lankys.

NAUJO SKYRIAUS UŽUOMAZGA.

Amsterdam, N. Y. Nenuilstomas šios kolonijos veikėjas ir parapijos klebonas didžiai gerb. Kun. J. Židanaivičius, garsus savo gražiais raštais, ne vien tik plunksna platina švietimo darbą. Jis karštai pritarėdamas ir naujai sumanytai mokslo įstaigai, bernaičių kolegijai, pasižadėjo sutverti pas save remėjų skyrių. Ir pats pirmas davė gerą pavyzdį, įsirašydamas į remėjų skaičių. Tuo tarpu kun. J. Židanaivičius suteikė steigiamajai kolegijai au-

ką \$10. Be to, prie remėjų prisidėjo Vincas Nickus ir Fortunatas Varnas (mažametis), įmokėjo \$1.

Tuo būdu Amsterdame susidarė naujo 16-to remėjų skyriaus užuomazga.

Dėkodami širdingai gerb. kun. J. Židanaivičiui už gražią pradžią, linkime, kad ši maža užuomazga išaugtų greitu laiku į didelį remėjų skyrių.

PAPILDYMAS.

Boston, Mass. — 8 skyrius. Įsisteigus čia remėjų skyriui, kuriš šiandien skaito arti 150 narių, be paskelbtų "Laivo" No. 23 dar prisidėjo šie asmenys:

Jurgis Glazauskas — \$5; Vincas Tamulaitis — 0.50; Ona Švagždienė — damokėjo \$2; Kaz. Vestfield — damokėjo \$2; Morta Šapalienė — \$3; Ona Lukaitė — damokėjo \$2; Pranciška Stepanavičienė — \$1; Jeva Vargalienė — damokėjo \$2; Ant. Majauskaitė — \$5; Liudvika Savickienė — \$2; Elena Rusienė — \$3; P. Žadeikienė — \$2; Elz. Draugelienė — \$1; Al. ir Petras Milkuntai — \$100 (garbės nariai).

Valdyba išrinkta iš šių asmenų:

Vincas Grudzinskas,

Kaz. Vestfielda,

Zof. Jokubauskaitė (sekr) — 114 W. 6th st.

A. Kašinskaitė,

V. Tamulaitis.

GARBĖS NARIAI.

Ligi šiol į Kolegijos Remėjų skaičių garbės nariais įsirašė šie asmenys:

1. Kun. P. Saurusaitis (Bayonne, N. J.) \$100.00
2. Šv. Jurgio Katalikų Klubas (Shenandoah, Pa.) — \$100.00
3. Motiejus ir Viktorija Kaladžiunai — \$100.00
4. Morta Bačiūnytė (Boston, Mass.) — \$100.00
5. Al. ir Petras Milkuntai (Boston, Mass.) — \$100.00
6. Kun. J. Ličtūvnikas (Baltimore, Md.) — \$100.00
7. Agota Mažeikaitė (Melrose Park, Ill.) — \$100.00
8. Jonas Mežliskis (Chicago, Ill.) — \$100.00

Ž I E D E L I A I

Ką Rado Šv. Antanas.

(Užbaiga).

“Gerai, Noriute, kalbėk jai apie Jėzų, tik buk atsargi. Aš nenorėčiau, kad tėvas apie tai žinotų.”

Porai dienų praslinkus, namuose iškilmingai buvo minima Baliutės gimimo diena. Suvažiavo daug svečių. Mažutei solenizantei suteikta įvairių brangių dovanų. Visi linksminosi, o Baliutė gražiai parėdyta bėginėjo su šypsena, kaip kokia peteliškė.

Tarp dovanų, kurių tą dieną gavo Baliutė, buvo labai dailus aukso reteželis. Jį prisiuntė dėdė, kuris labai, labai mylėjo mažytę mergaitę. Visi svečiai stebėjosi reteželio dailumui. Net Baliutės tėvas buvo sužavėtas dovanos puikumu. Jisai su dideliu dėmesiu žiūrėjo į jį prie stalo namų knygyno kambaryje, kur buvo suneštos visos dovanos.

Rytojaus dieną Honorija nuėjo kaip paprastai į bažnytėlę šv. Mišių išklauti. Grįžusi namo pamatė, kad namiškių tarpe esąs didelis sujudimas. Mat, po pusryčių namų ponia norėjo sudėti vakarikišcias dovanas į tinkamą vietą, bet pastebėjo, kad truksta dailaus aukso reteželio.

“Niekas čia nebuvo, tik Honorija” — tarė šeimininkas. — “Taigi ji tik tegali buti kaltininkė.”

“Nejaugi tu manai, ji bus dovaną pavogusi?” — tarė jo žmona.

“Kodelgi ne? Ar aš neįspėdavau tave, kad butumei atsargi su ja?”

Tuojaus pradėta klausinėti našlaitę. Bet ši tvirtino, nieko nežinanti apie reteželį, ir pradėjo su kitais jo ieškoti. Ieškota visur, bet veltui.

Praslinko diena, o reteželio nesurasta. Tai buvo didelis smugis gerajai Honorijai. Visi namiškiai, remdamosi šeimininko žodžiais, pradėjo įtarinėti ją, kad ji bus pavogusi brangią dovaną.

Noriutė, matydama visų veidus atkreiptus prieš ją, nuėjo į savo kambarį ir perkratė visus daiktus. Nieko neradusi, puolė ant kelių ir pradėjo su didele viltimi melstis į savo globėją, šv. Antaną, prašydama, kad pagelbėtų at-rasti pamestąjį reteželį.

Paskui išėjusi iš pundelio šv. Antano paveikslą, Noriutė pastatė jį ant stalo, uždegė savo pirmos šv. Komunijos žvakę ir pradėjo dar karščiau maldauti šv. Globėją, kad užtartų už ją pas Dievą.

Pasimeldusi nuėjo žemyn.

Čia išgirdo, kad šeimininkas užsitarščiavęs kažin ką kalba savo žmonai.

Noriutė įžengė į kambarį ir nusi-lenkė su pagarba prieš ponus.

“Kaip tik atėjo man mintis” — tarė ramiai mergaitė, — kad šv. Antanas

yra pamestųjų daiktų globėjas. Jei kas prašo jį, žadėdamas duoti išmaldą vargdieniams, paprastai atranda, ką pametė.”

Supyko šeimininkas ant našlaitės ir tarė:

‘Nekalbėk niekų! Tu pati pasiėmei retežėlį, o dabar nori išsisukti.’

Honorija pažvelgė nustebusi ir liudnai į šeimininką ir tarė tyliai:

‘Jei taip, tai gali mane nubausti. Tačiau pabandyti visgi apsimoka. Aš melsiuos, o tu duok išmaldą.’

Truputį susigėdęs šeimininkas sutiko su Noriutės pasiūlymu. Pažadėjo duoti išmaldą vargšams. Ir vėl pradėta ieškoti, bet ir ši kartą veltui.

‘Niekur nėra!’ — šaukė šeimininkas.

‘Tamsta dar neieškojai savo rašomam stale’ — tarė Noriutė.

‘Kaip gi galėtų retežėlis pakliuti į mano stalą? Bet gerai, ieškokime!’

Bet ir čia nieko nerasta. Viską perkratęs, šeimininkas jau buvo benorįs uždaryti stalą, kai Honorija tarė:

‘Ar nėra kartais šitame stale kokios nors slaptos vietos?’

Šeimininkas pažiūrėjo į ją įtariaimai, atidarė šubledą ir... štai joje buvo aukso retežėlis.

Honorija tuojaus puolė ant kelių, dėkodama šv. Antanui. Tuo tarpu šeimininkas pažvelgė į ją piktai, tardamas:

‘Tai tu žinai net mano rašamojo stalo slapybes? Jei taip, tai negaliu būti tikras savo namuose, turėdamas tokį vagį. Tuojaus pašauksiu policiją!’

Honorija pažiūrėjo į jį nustebusi, bet stengėsi būti rami ir pridėjo:

‘Išpildyk, ką esi pažadėjęs. Duok išmaldą vargdieniams.’

Tai tarusi išėjo į savo kambarį, nepastebėdama, kad ponias seka paskui ją. Tik girdėjo, kai šeimininkas kalbėjo savo žmonai:

‘Eik paskui tą mergaitę ir žiurėk, ką ji darys!’

Honorija įžengusi į savo kambarį, atsiklaupė prieš šv. Antano paveikslą ir pradėjo verkti...

Šeimininkė pamačiusi ant stalo šv. Antano paveikslą ir degančią prieš jį žvakę, sudrebėjo... ir paėmusi paveikslą į savo rankas, pažiūrėjo į jo atvirkščią pusę ir pradėjo skaityti parašą:

‘Brangiajai Elenai nuo draugės Honorijos Elwood. Rekolekcioms šv. Antano akademijoje laikytoms atminti.’

‘Iš kur turi ši paveikslą?’ — paklausė nustebusi ponias.

‘Mano mama davė jį man, įsakydama, kad visuomet jį laikyčiau pas save. Ji gavusi šitą paveikslą nuo vienos savo mylimos draugės, kurios atminčiai aš turiu vardą — Honorija.’

Išgirdusi tai, šeimininkė sušuko: ‘O mano Dieve!...’ ir puolusi ant kelių, suėmusi veidą rankomis, pradėjo karčiai verkti.

Tą valandėlę atbėgo tarnaitė šaukdama Noriutę pas poną.

Honorija tuojaus nuvyko pas šeimininką, stengdamosi suvaldyti vidurinį neramumą ir viską priimti, ką tik Dievas atsiųs.

Eidama trepais, manė pamatysian-

ti policiantą, kuris tuojaus ją areštuo-
sias. Bet apsiriko.

Šeimininkas priėjęs prie Noriutės,
tarė maloniai:

”Klausyk, Honorija! Turiu pasiaiš-
kinti. Tik dabar atsiminiau, kad vakar,
man apžiurint dovaną, kažin kas umai
iššaukė mane, ir aš besiskubindamas
įmečiau retežėlį į paslėptą šublėdą ir
uždariau stalą. Vėliau kitais reikalais
užsiėmęs, visai buvau pamiršęs. — Tuo
budu aš nuskriaudžiau tave labai, įtar-
damas tave, buk esi pavogusi šį bran-
gų daiktą. Aš noriu dabar tau atlyginti.”

”O, Tamsta, nemąstyk apie kokius
ten atlyginimus” — tarė linksmai No-
riutė. — ”Aš jau atsiėmiau atlyginimą
pakankamai, nes turėjau didelės lai-
mės ir garbės buti neteisingai apskūs-
ta, kaip mūsų Išganytojas Jėzus Kris-
tus. Nėra didesnės garbės, kaip buti
panašiam į Jėzų Kristų.”

Šeimininkas pažvelgė į ją didžiai
nustebęs... Tai buvo jam netikėta ir
keista pažiūra į nemalonus įvykius.

”Gerai, apie tai pamąstysime vė-
liau” — tarė galų gale ponas A. —
”Bet dabar pasakyk man, kaip tau at-
tėjo į galvą mintis apie slaptą šublėdą
mano rašomam stale? Ar tu apie tai ži-
nojai?”

”Ne, visai nežinojau. Tik taip man
atėjo į galvą, gal tokia šublėda ir esanti.
Tai greičiausiai šv. Antanas pakišo man
tokią mintį.”

Tuo tarpu įbėgo į kambarį išsi-
gandusi tarnaitė, šaukdama:

”Musų poniai kažin kas negero

pasidarė. Ji sėdi Honorijos kambary
ir verkia labai...”

Šeimininkas su Honorija pasisku-
bino tuojaus pas ponią. Rado ją klupo-
jančią ir garsiai verkiančią. Rodos jos
širdis plyšte plyšo. Savo rankose laikė
ji šv. Antano paveikslą.

”Kas čia pasidarė, Honorija?” —
paklausė nustebęs šeimininkas savo
žmonos.

Bet ši nieko neatsakė, tik dar
smarkiau raudėjo.

Šeimininkas tuomet kreipėsi į No-
riutę:

”Ar nežinai, kas čia atsitiko su po-
nia?”

”Žinau tik tiek...” — atsakė mer-
gaitė — ”kad ponia atėjo į mano kam-
barį, kur turėjau pasistačiusi šv. An-
tano paveikslą su uždegta žvake. Tai
padarė jai didelio įspudžio. Tuomet
kaip tik Tamsta pašaukei mane pas sa-
ve. Taigi nežinau, kas čia galėtų buti.”

Tuo tarpu šeimininkė truputį nuri-
mo ir tarp ašarų pradėjo sakyti:

”Žinok, Edgardai, kad šitą paveik-
slą aš dovanojau mano mylimajai drau-
gei, Elenai W., dar budama mokyklo-
je. Tuomet aš buvau kitokia. Kai pama-
čiau jį šičia, stojo prieš mano akis vi-
sos mano paklaidos, del kurių nupuol-
liau taip žemai...”

Noriutė nustebusi žiurėjo į ponią.
O ši tęsė toliau:

”Tavo motina ir aš buvova labai
artimos draugės. Tais laikais ir aš bu-
vau gera katalikė. Išėjus iš mokyklos,
Elena ištekėjo už gero žmogaus., bet
neturtingo. Tuomet visi jos prieteliai

nuo jos atsisuko ir aš taipogi. — Netrukus ir aš ištekėjau. Bet drauge, sekdamama mada ir pasaulio dvasia, išsižadėjau šv. tikėjimo, ieškodama tik, kad turėčiau pasaulio akyse garbės ir aukštą vietą. Gavau, ko troškau, bet praradau ramybę. Sąžinė man vis išmėtinėjo mano išdavystę. Ir nors turėjau turto ir visokių smagumų, nebuvau laiminga. — Dar didesnis skausmas suspaudė mano širdį, kai tu, Noriute, paprašei, kad leisčiau tau kalbėti mano kudikiui apie Jėzų. Juk tai mano, kaip motinos, priedermė buvo mokyti dukrelę tikėjimo tiesų. Mano kudikis gyvena tik žemei, jis neturi teisės prie dangaus karalystės ir tai vis iš mano kaltės... iš motinos kaltės... Noriute, tu mane išgelbėjai! Tu esi mano draugės duktė ir nuo šio laiko busi ir mano duktė.”

Tai tardama, pabučiavo širdingai Noriutę.

Kai tik tuomet įbėgo į kambarį Baliutė, norėdama pamatyti, kas atsitiko su mama.

“Vaikeli!” — tarė šeimininkė. — “Nuo šio laiko Honorija bus tavo vyresnė sesuo.”

Ponas A., žiurėdamas į šitą graudingą sceną, atsigrežė ir išėjo. Nenorėjo parodyti, kad jam susigraudinus pradėjo ašaros riedėti per veidus...

“Tur but religija turi kokios nepa-

prastos jėgos, kad tokio įspudžio daro žmogui” — kalbėjo jusiai pats sau.

Namų šeimininkė pasišalinę į savo kambarį ir pasimeldusi valandėlę, atėjo pas savo vyrą ir tarė jam drąsiai:

“Edgardai! Aš turiu grįžti į katalikų Bažnyčią ir drauge paimti Baliutę.”

Nustebo ponias, kai vyras ne tik nesipriešino, bet rimtai tarė:

“Manau, kad ir mane turėtumei imti drauge, Honorija.”

* * *

Tą patį vakarą surengta name pokylis. Prie liudininkų pažadėta Noriutei globa ir meilė už jos teisingumą ir dorumą. Visi džiaugėsi ir linksminosi.

Puotos metu namų šeimininkė linksmam užklausė:

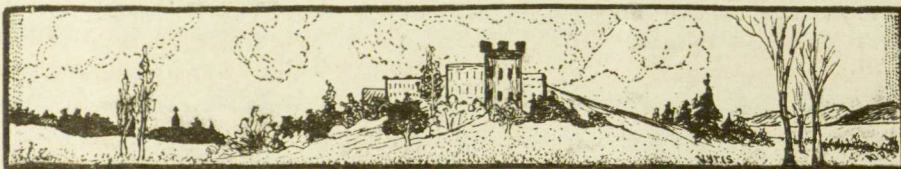
“Ir ką gi atrado šiandien šv. Antanas?”

“Mano dailų retežėlį!” — sušuko maža Baliutė.

“O man, atrado tėviškus namus, kurių ligšiol neturėjau.” — tarė džiaugsmingai našlaitė Noriutė.

“O man” — tarė ponias — “gražino dukrelę mano brangios draugės ir mane pačią sugrąžino į katalikų Bažnyčią.”

“O man” — rimtai prabilo šeimininkas — “šv. Antanas sugrąžino ramybę ir laimę šeimynoje, ko jokie turantai negali duoti, ir davė pažinti tikrąjį tikėjimą.”

Katalikų Pasaulys

LIETUVA. Salezininkai. Salezininkai-vienuliai greitai laiku, kaip tikimasi, įsikurs Lietuvoje. Jau šiandien salezininkų tarpe yra 4 baigę mokslus lietuviai ir 16 lietuvių vaikinių, kurie dar mokosi. Salezininkai yra žinomi visame pasaulyje savo amatų ir ukių mokyklomis.* Kaip tik Lietuvoje amatų mokyklų ir truksta. Tad salezininkai yra labai pagėdijami Lietuvoje.

Naujai iššventę kunigai. Birželio 14 d. Žemaičių Seminarijos bažnyčioje iššventinti kunigais 19 klierikų baigusiu mokslus. Jų tarpe yra kun. Antanas Kruša, pral. M. L. Krušos giminaitis.

LATVIJA. Liepos mėnesio pradžioje į Romą atvyko Latvijos maldininkai. Šv. Tėvas priėmė juos audiencijoje. Maldininkus perstatė J. E. arkivyskupas Zeechini, Apaštalinis Pabaltijos Kraštams Delegatas.

Nuo senų jau laikų nebuvo Latvijoje panašaus atsitikimo. Sakoma, kad nuo reformacijos laikų dabartiniai maldininkai buvo pirmieji iš to suprotantėjusio krašto.

ROMA. Šv. Vincento Pauliečio tarptautinis Konferencijų Kongresas įvyko Romoje. Buvo atsiųsti atstovai iš Amerikos, Prancijos, Vokietijos, Airijos, Urugvajaus, Austrijos, Čekoslovakijos, Portugalijos ir Australijos.

Tautinių Tarybų atstovai kartu su savo vyriausioju pirmininku buvo priimti specialėje Šventojo Tėvo audiencijoje. Jo Eminencija kardinolas Vannutelli, šv. Vinc. P. Konferencijų globėjas perstatė šv. Tėvui atstovus. Šv. Tėvas su kiekvienu pasisveikinęs, sėdosi į sostą ir pasakė atvykusiems delegatams neužmirštiną prakalbą, aukštindamas gailėstingumo ir meilės darbuotę, pavadindamas Konferencijų darbą "meilės apaštalytė."

Šv. Vincento Pauliečio Konferencijų viename pasuly dabar yra daugiau 10.000 su daugiau kaip 150.000 narių.

NORVEGIJA. Neužilgo Norvegijos Seime bus svarstoma naujas įstatymas, kuriuo bus

panaikintas seniau išleistasis, draudžiantys Tėvams Jezuitams apsigyventi Norvegijoje.

Norvegijos piliečių prielankumas dabar aiškus jau yra Jezuitams. Jaunesnėji karta atskratė senų prietarų ir labiau ima įvertinti vienuolių darbuotę švietimo srityje.

PORTO-RICO. Generalis vikaras Jara vyskupijos J. M. Edwin V. Byrne, Pilipinų salose, yra paskirtas vyskupu naujos Ponce vyskupijos. Naujai padarytoji vyskupija apima tris gana žymius Porto-Rico miestus: Mayaguez, Arecibo, ir Aquadilla. Pažymėtina dar ir tas, kad naujosios vyskupijos ganytojas yra gal visų vyskupų jauniausias, nes turi tik trisdešimt tris metus.

ANGLIJA. Londono lordas-majoras iškėlė Jo Em. kardinolui Bourne taip pat ir kitiems arkivyskupams ir vyskupams pagerbti iškilmingus pietus. Ptuotos metu Lordas-majoras turėjo prakalbą. Joje jis pažymėjo tą didelę rolę, kurią turi Anglijoje J. Em. kardinolas Bourne.

ROMA. Ateinančiais metais 3 diena sueina 700 metų kaip mirė šv. Pranciškus Asyžietis. Tam įvykiui paminėti Romoje susitvėrė komitetas, kuriam vadovauja kardinolas-vikaras. Pranešama, kad ties šv. Jono Laterano bazilika bus pastatyta šv. Pranciškaus Asyžiečio stovykla. Ją apsiėmė padaryti skulptorius Tonini.

BAVARIJOS MOTERYS ROMOJE. Bavarijos Moterų Katalikų Sąjunga suruošė savo narių maldininkų kelionę Romon. Maldininkės dalyvavo šv. Tėvo Mišiose kartu su Muncheno arkivyskupu kardinolu M. Faulhaber. Šventasis Tėvas laike šv. Mišių pasakė vokiečių kalba pamokslą.

ČEKOSLOVAKIJA. Birželio 20 dieną Prahos arkivyskupas konsekrovo du naujai paskrtus Čekoslovakijai nuo šv. Tėvo vyskupus, butent Trnava vyskupijosi apaštalinį administratorių J. M. kun. Jantausch ir kun. D-rą Carsky, skiriama Roznava vyskupu.

Abudu naujai paskirtieji ir konsekruotieji vyskupai yra daug pasidarbavę savo tautiečių tarpe, uolūs Kristaus Vynyne darbininkai. Todėl jie nepatinka socialistiniai respublikos vyriausybei ir turės daug sunkumų pergalėti.

Valstiečiai gina vienuolyną. Čekoslovakijoje įvyko kraujo praliejimas: socialistinė valdžia daug valstiečių, ginančių franciškonų vienuolyną Kaschau, užmušė, daug sužeidė ir 20 valstiečių įgrodė kalėjiman.

Iš Vienos "United Press" korespondentas taip praneša.

Vienas tėvas pranciškonas išsireiškė apie visą šalį žinomą kaip masoną prezidentą Masaryk, kad jisai esąs heretikas. Pasauliniai valdžiai tas nepatiko. Panorėjo suimti minėtąjį tėvą Pranciškoną. Bet susirinkę valstiečiai neleido žandarams įeiti į vienuolyną. Parkviesta daugiau žandarų ir liepta valstiečiams iš-

siskirstyti. Bet tie nepanorėjo. Žandarai paleido į vienuolijos gynėjus keletą šuvių. Daug žmonių sugnužo prie vienuolyno sienų, o bebėgančius sveikus žandarai areštavo ir sukišo kalėjiman.

Iš miesto pranešimo aiškiai galima išskaičiuoti, kad socialistai nė Čekoslovakijos valdžia nemėgsta teisybės ir persekioja katalikus.

AMERIKA. Liepos mėnesyje Amerikoje įvyko žemės drebėjimas. Visas pajurio miestas Santa Barbara labai apgriautas. Daug nukentėjo ir katalikiškos įstaigos. Apgriauta keletas bažnyčių, mokyklų, o taipgi garsi istorinė Ispanų Misija.

ROMA. Romoje įvyko Švenčiausiojo Sakramento kunigų Kongregacijos generalė Kapitula. Vyriausiu viršininku išrinktas tas pats tėvas Eugenius Cout.

Klausimai ir Atsakymai

Ar yra mokesnis už klausimus?

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti, ar už siunčiamus "Laivui" klausimus reikia ką nors mokėti, kad gavus atsakymą? Girdejau kalbant, buk už kiekvieną klausimą reikia mokėti pinigai? *K. Miakienė.*

ATSAKYMAS. "Laivo" Redakcija su mielu noru patarnauja savo skaitytojams, atsakydama į jų teikiamus klausimus, ir jokio atlyginimo už tai neima. Juk tam ir buvo įvestas "Laive" klausimų ir atsakymų skyrius, kad lietuviams katalikams paaiškinus visokius abejojimus ir priekaištus tikėjimo priešų daromus mūsų Bažnyčiai. Tuo budu "Laivas" atsa-

ko savo tikslui buti savo skaitytojams patarėju tikybos ir doros klausimais.

Ką Tamsta girdėjai kalbant, buk "Laivas" imąs pinigus už atsakymus, tai yra grynas prasimanymas tų, kurie tokių gandų leidžia. Šimtai "Laivo" skaitytojų, kurie kreipėsi į "Laivo" redakciją su klausimais, gali paliudyti, kad jokio atlyginimo už atsakymus iš jų niekuomet nebuvo reikalauta.

Ir "Laivo" redakcija skaito savo priederme paraginti visus skaitytojus nesivaržyti su klausimais, bet kuodaugiau siai jų siųsti šiuo adresu: "Laivo" Redakcija, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

* * *

Nekrikštytų Kudikių Likimas po Paskutinio Teismo.

KLAUSIMAS. Prašau atsakyti, kur eina tikinčiųjų tėvų nekrikštytos kudikių dušios (sielos), jiems mirus ir kur jos buna po paskutinio teismo? Juk jos nėra nieko kaltos? *U. K., iš Detroit, Mich.*

ATSAKYMAS. Visų kudikių yra vienodas likimas, butent apkrikštyti yra išganyti, reiškia Dievą regi danguje; nekrikštyti negali Dievo regėti nė prieš, nė po paskutinio teismo, nes gimtoji nuodėmė atėmė jiems teisę į dangaus karalystę. Nors Išganytojas yra sugražinęs mums tą teisę, tačiau tas sugražinimas įvyksta vien per šv. krikštą, kuomet žmogus tampa Viešpaties Jėzaus paslaptingo kuno dalininku. Maistas tik tuomet žmogui neša naudą ir stiprina jį, kuomet tampa priimtas į vidų, kuomet gi lieka nepaliestas, neatneša jokio naudos. Žmogus gali badu numirti šalia stalo, kuris linksta nuo įvairių valgių. Taip ir Viešpaties Jėzaus kančia ir jo nuopelnai tik tuomet neša žmogui naudą, kuomet tampa jam asmeniškai pritaikinti. Tas gi pritaikymas prasideda nuo krikšto, todėl ir vaikeliai nekrikštyti, nors jie yra ir nekalti, negali but išganyti, negali Dievo regėti.

Plaukų Kirpimas.

KLAUSIMAS. Aš esu tretininkė ir norėčiau nusikirpti plaukus. Ar tai nebūtų priešinga tretininkių įstatams ir mano pačios geram vardui? Girdėjau, kad kai kurios tretininkės jau yra nusikirpusios plaukus. *“Laivo” skaitytoja.*

ATSAKYMAS. Štai ką šv. Raštas

sako apie plaukų želdinimą: “Pati prigimtis ar nemokina jusų, kad jei vyras želdina ilgus plaukus, tai yra jam negarbė; bet jei moteriškė želdina ilgus plaukus, tai yra jai garbė, nes plaukai yra jai duoti gaubtės vietoje. O jei kam rodosi, jog jis galėtų ginčytis, tas nežinai, kad mes tokio papročio neturime, taippat Dievo Bažnyčia” I Kor. 11, 14-16.

Matome tad, kad nuo seniausių laikų plaukų želdinimas buvo skaitomas moterei už garbę, todėl daugelis moterų, neturėdamos pakankamai savų plaukų, pirkdavos svetimų ir dėdavo juos sau ant galvos, kad gražiau pasirodytų ir pasauliui įtikytų. Žinoma toksai darbas nebuvo girtinas, nes tai buvo daroma tuštybės tikslais.

Šventoji Rožė iš Limos turėjo labai ilgus ir gražius plaukus, visi jais labai gėrėjosi. Ji bijodama, kad to dėliai jos širdy nekiltų tuštybė ir puikybė, ėmė ir nukirpo savo plaukus. Todėl ir tretininkės, jeigu jos norėtų išvengti tuštybės ir kirptų plaukus, idant biauriau atrodytų, tai gerą darbą atliktų, bet jeigu priešingai norėtų labiau pasauliui įtikti, kad galėtų lengviau pasaulio madas sekt, tai tuštybės ženklą parodytų. O tuštybę ir puikybę Dievas ir Bažnyčia smerkia.

Dažna Komunija ir Nuodėmklausio Leidimas.

KLAUSIMAS. Ar galima eiti kasdien prie šv. komunijos, sykį gavus leidimą per išpažintį, ar reikia kas sykis per kiekvieną išpažintį prašytis leidimo?

U. K., iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. Jeigu nuolatinis nuodėmklausis davė sykį leidimą citi prie šv. Komunijos, tuomet nėra reikalo klausis per kiekvieną išpažintį. Jeigu kas nors įvyktų tokio, kas trukdytų dažną komuni-
ją, tuomet nuodėmklausis beabejo perspė-
tų ir šv. komuni-
ją sustabdytų.

Jeigu mainai nuodėmklausį, tai nepro-

tinga būtų, neatsiklausus šio paskutinio, pasitikėti vien savo nuomone ir citi toliau prie šv. komunijos.

P A D E K A .

Viešoms "Laivo" rinkimo rengiamis ir darbuotojams, atsilankusiems svečiams ir prieteliams tariame nuoširdų padėkės žodį.

Lai Aukščiausiasis visiems šimteriojai atlygina už paramą ir palankumą "Laivui!"

"LAIVO" Administracija.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gerisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gerisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner-
viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Aprg.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.